

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18222

гр. София, 13.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в закрито заседание на 13.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **5405** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е по жалба на Ф. Р. Й. против Заповед № 26-4332-002085/23.04.2026г., издадена от М. Г. Н. на длъжност полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция, с която му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. "з", подб. „гг“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение на чл. 175, ал. 3 ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Като фактическо основание за налагане на мярката е посочено, че на 15.04.2026г. Й. е управлявал МПС Рено Мастер с рег. № В., собственост на Табак Логистик Груп, което е с прекратена регистрация от 28.10.2025г. по чл. 143 ал. 10 ЗДвП. Тези фактически констатации в заповедта са възпроизведени от съставения срещу Й. АУАН серия GA № 54590656/15.04.2026 г.

По изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на описаната заповед, се претендира нейната отмяна и спиране на предварителното ѝ изпълнение на основание чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Искането за спиране е обосновано с твърдение, че незабавното изпълнение на заповедта ще причини значителни и труднопоправими вреди на жалбоподателя, чиито служебни задължения са свързани с управление на МПС и изискват притежаване на СУМПС. В тази връзка се представя допълнително споразумение към трудов договор с „ХАЙКОВ“ ЕООД. Сочи се, че в случая предварителното изпълнение на ПАМ е в нарушение на императивното изискване за съразмерност по чл. 6 от АПК и засяга правата и законните му интереси, в степен, надхвърляща необходимото за постигане на преследваната от закона цел. Останалите доводи – за нарушаване на принципа *ne bis in idem* (с оглед разпоредената срещу жалбоподателя друга ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „е“ ЗДвП), липса на вина, неустановеност на санкционираното със ЗППАМ действие „управление на МПС“, както и нарушение на административнопроизводствените правила, касаят законосъобразността на процесната ПАМ и нямат отношение към преценката за наличие на основанията за спиране на предварителното ѝ изпълнение.

Няма данни за връчване на оспорената заповед. Жалбата срещу нея е депозирана на 13.05.2026 г. и следва да се счита за подадена в срок. Оспорването е иницирано от адресат на ограничителен административен акт, който подлежи на съдебен контрол.

Искането за спиране е допустимо, предвид допустимост на жалбата против предварително изпълняем по силата на закон административен акт - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-002085/23.04.2026г., разпоредена на основание на чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ ЗДвП.

Разгледано по същество, искането е основателно.

В Закона за движението по пътищата не са изрично уредени основанията и условията, при които съдът може да спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на обжалвания административен акт. При липсата на специална уредба в ЗДвП следва да намери приложение общата разпоредба на чл. 166, ал. 4 АПК. Съгласно посочената норма допуснатото по силата на отделен закон предварително изпълнение на административен акт може да бъде спряно от съда по искане на оспорващия при условията на чл. 166, ал. 2 АПК, а именно – когато предварителното изпълнение би могло да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда, която да обосновава необходимостта от временна съдебна защита.

За да бъде уважено искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, в тежест на молителя е да посочи конкретните вреди и да представи доказателства относно техния характер, интензитет и вероятност от настъпване, в случай че обжалваният административен акт бъде изпълнен преди произнасянето на съда по неговата законосъобразност. По своята правна същност спирането на предварителното изпълнение представлява обезпечителна мярка в административния процес, насочена към временно преустановяване на действието на административния акт до окончателното разрешаване на спора относно неговата законосъобразност. Прилагането на тази мярка предполага адресатът на акта да установи необходимост от временна защита на своето фактическо и правно положение с оглед предотвратяване настъпването на значителни или трудно поправими вреди.

Предварителното изпълнение представлява изключение от общия принцип, че на изпълнение подлежат единствено влезлите в сила административни актове. Поради това разпоредбите, допускащи предварително изпълнение, подлежат на стриктно и ограничително тълкуване. В случая предварителното изпълнение е допуснато пряко по силата на закона, а не по преценка на административния орган, което означава, че законодателят презюмира наличието на една или повече от предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК – защита на особено важни държавни или обществени интереси, предотвратяване на опасност за живота или здравето на гражданите или предотвратяване на значителни вреди.

Във всеки конкретен случай съдът, сезиран с искане по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 АПК, следва да извърши самостоятелна преценка дали незабавното изпълнение на акта може да причини на адресата значителна или трудно поправима вреда, която по своя характер и интензитет да е противопоставима на презюмирания обществен интерес, обусловил предварителното изпълнение. В този контекст съдът е длъжен да извърши преценка за съразмерност между обществения интерес и засегнатите права и законни интереси на жалбоподателя, като отчете дали ограничението на правната му сфера не надхвърля необходимото за постигане целите на закона.

Характерът и размерът на евентуалните вреди подлежат на доказване от оспорващия. За да бъде уважено искането, е необходимо вредите да са реални и конкретни, а не хипотетични, както и да се намират в пряка причинно-следствена връзка с предварителното изпълнение на административния акт. С предварителното изпълнение на наложената ПАМ при този вид

нарушения законодателят цели защита на обществения интерес, изразяващ се в гарантиране сигурността на движението по пътищата и допускане до участие в движението само на моторни превозни средства, за които е налице валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

В конкретния случай към жалбата са представени копие от допълнително споразумение от 29.12.2025 г. към трудов договор № 12/15.02.2023 г., сключен с работодателя „ХАЙКОВ“ ЕООД, представлявано от управителя К. И. Х., както и застрахователна полица за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ № BG/22/126001307383. От представените доказателства се установява, че към настоящия момент е налице валидно сключена застраховка, поради което фактическото основание за прилагане на принудителната административна мярка е отпаднало. С това е отпаднала и необходимостта от защита на обществения интерес чрез продължаване на предварителното изпълнение на заповедта.

При тези данни съдът намира, че преследваната от закона цел вече е постигната, а продължаването на предварителното изпълнение чрез задържане на свидетелството за управление на МПС би довело до прекомерно и несъразмерно засягане на правата и законните интереси на жалбоподателя. От представените доказателства се установява, че жалбоподателят упражнява трудова дейност като снабдител, поради което лишаването му от възможността да управлява моторно превозно средство пряко възпрепятства изпълнението на трудовите му задължения и получаването на трудови доходи.

Това засягане е реално, пряко и непосредствено, като създава опасност жалбоподателят да бъде лишен от възможността да упражнява трудова дейност и да осигурява средства за издръжката си. Вредите не са хипотетични, а произтичат пряко от действието на предварителното изпълнение. Съдът намира, че в случая ограничението на правото на труд и на възможността за получаване на доходи надхвърля необходимото за постигане целите на закона, още повече при положение че обществената опасност, обусловила налагането на мярката, вече е преодяна чрез сключването на валидна застраховка „Гражданска отговорност“.

Ето защо съдът приема, че е налице значителна и трудно поправима вреда по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК, която надделява над презюмирания обществен интерес от незабавното изпълнение на заповедта. Налице са кумулативните предпоставки за спиране на предварителното изпълнение на оспорения административен акт.

Мотивиран така и на основание чл. 166, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 172, ал. 6 ЗДвП, Административен съд София-град, III отделение, 75 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед № 26-4332-002085/23.04.2026г., издадена от М. Г. Н. на длъжност полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция.

Определението може да да бъде обжалвано с частна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 7-дневен срок от съобщението до страните

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия:

